

ROUŠKA

ročník 28

číslo 6/25

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín, mobil: 732 393 316

email: info@bohumin.charita.cz, www.bohumin.charita.cz

Facebook Charita Bohumín, Instagram Charita Bohumín ([charita.bohumin](https://www.instagram.com/charita.bohumin))

SVĚTLO V KAPLI

V zasněžené horské vesnici stála malá kaple, která byla po většinu roku zavřená. Jen o Vánocích se její dveře otevíraly, aby přivítaly ty, kteří hledali víc než jen sváteční atmosféru – hledali **naději**.

Anna, mladá žena, se do vesnice vrátila po letech. Její život ve městě byl plný spěchu, ale prázdný. Po smrti její babičky, která ji kdysi učila modlit se, cítila, že něco ztratila – nejen člověka, ale i víru.

Na Štědrý večer se rozhodla jít do kaple. Uvnitř bylo ticho, jen svíčky jemně osvětlovaly oltář. Sedla si do lavice a zavřela oči. V duchu si přála, aby mohla znovu cítit pokoj, který kdysi znala. Najednou se vedle ní posadil starý muž. Měl klidný výraz a v rukou držel Bibli. Podíval se na ni a tiše řekl: „Víra se neztrácí. Jen někdy ztichne, aby mohla znovu promluvit.“ Anna se rozplakala. Muž jí podal kapesník a pokračoval:

„Tvá babička mi kdysi řekla, že její vnučka má srdce plné světla. Jen ho musí znovu najít.“ Zaskočená Anna se zeptala: „Vy jste ji znal?“ Muž se usmál. „Byla jako světlo v této kapli. A dnes jsi tím světlem ty.“

Když se otočila, muž už tam nebyl. Jen na lavici zůstala otevřená Bib-

le – na stránce s veršem: „*Lid, který chodil v temnotě, uvidí veliké světlo.*“ (Iz 9,2)

Ten večer Anna pochopila, že její návrat nebyl náhodný. Byla to cesta zpět k víře, k sobě, k Bohu. A že duchovní setkání nemusí být hlasité – stačí jedno slovo, jeden verš, jedno světlo.

Tolik příběh.

Možná někdy od Vánoc očekáváme to, co nám nemohou dát. Idylu, pohodu, hřejivé emoce, netušenou radost, ... Přitom si nevšímáme drobných, obyčejných dotyků Boží lásky, která v tom všem shonu, v záplavě světelných efektů, ve svitu médií je již přítomná. **Jeden verš, jedno světlo, jedno slovo ...** Jedno hnutí v nitru nám může dát víc, než cokoliv očekávaného. Čekejme nečekané. Hledejme „svůj betlém“, za městem našich snů, v tušených i netušených temnotách, v chudobě našich vztahů, v marnosti našich snah, v krizích i obavách, kde Bůh touží poslat svého Syna, projevit svou lásku, nově pozvednout a upevnit v naději. Možná jsme ve svých vzpomínkách objevili jistou zkušenost s Boží láskou. Klid, znenadání zakoušený, pokoj sdílený v dětství, s našimi blízkými, nečekaný projev dobroty druhého člověka, chvíle, kdy se naše víra zdála tak snadná a útěšná, a my měli pocit, že Bůh je tak blízko. **Víra se neztrácí, jen někdy ztichne.** Ponořme se do této duchovní atmosféry, aspoň na chvíli. Kéž se betlémské světlo v nás rozhoří novým plamenem víry, kéž roste naše láska k Bohu i ke všem lidem. On se stal jedním z nás. S vděčností přijímeje něžné a nenápadné dary jeho lásky.

Požehnané svátky a pokoj, dobro a Boží ochranu v roce 2026.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Kéž prožívání Svatého roku
přinese světu i každému z nás
novou naději a pokoj.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- Za lidi závislé na hazardních hrách (loterie, výherní automaty), které je dostaly do dluhů. Ať najdou sílu pro nový začátek.
- Za rodiny a manžele, aby vytrvali v pokoře, lásce a trpělivosti, překonávali těžkosti a soudržně vychovávali své děti.
- Za lidi nemocné, staré, obtěžkané bolestmi, aby uvěřili, že jejich utrpení může být obětí pro dobro druhých. Je to skrytá, ale obrovská služba, která posiluje rodiny i farnosti – podobně jako půst a modlitba.
- Za všechny projekty Charity Bohumín.
- Za pracovníky a klienty Charity Bohumín.
- Za mladou dívku s poruchou autistického spektra a celou její rodinu.

VÁNOCE VE SLUŽBĚ

Milí čtenáři, adventní doba bývá plná duchovní i materiální či praktické přípravy na nadcházející svátky. Na našem středisku také pomalu vše chystáme. Staráme se o výzdobu, stejně jako každý rok pečeme s klienty pár kousků cukroví a těm, kteří o to mají zájem, se snažíme zprostředkovat také návštěvu duchovního. V letošním předvánočním čase však mé myšlenky směřují více než v předchozích letech nejen k našim klientům, ale také k pracovníkům. Možná je to proto, že podzim byl v naší službě ve znamení personální změny, nebo také z důvodu, že pracovníci se snaží zastoupit dlouhodobě nemocnou kolegyni a měli tak více směn než obvykle.

Většina z nás Vánoce vnímá jako svátky rodiny a setkávání. Je to čas, kdy bychom měli být spolu s těmi, které máme rádi. Mnozí z nás mají své vlastní vánoční tradice, které rádi dodržují a celý rok se na ně těší. Ale jsou i ti, kteří Vánoce tráví v práci. A to nejen ti, kteří pracují v nemocnicích nebo v pohotovosti. Dlouhá řada pracovníků, kteří pečují v sociálních službách, tu naši nevyjímáme, se na Štědrý večer a ve sváteční dny vydává do práce za klienty.

I když odlehčovací služba nabízí pobyty na dobu určitou a dalo by se čekat, že na Vánoce o služby nebude zájem, ještě se ani jeden rok nestalo, že bychom neměli žádné klienty, kteří svátky tráví u nás. Vždy se najde pár lidí, o které se přes svátky rodina pro svou nepřítomnost, nebo pro jejich zhoršený zdravotní stav nezládne postarat. Letos tomu nebude jinak. Mnozí pracovníci, kteří zajišťují nepřetržitý provoz tak musí hledat cesty, jak skloubit rodinný život s pracovním. Pro ně nejsou Vánoce pouze o rodinných večeřích a dárkách, ale také o péči, která musí pokračovat bez přerušení. Řada lidí by možná namítla, že přece

při nástupu do takové služby měli informaci o tom, že budou pracovat v nepřetržitém provozu. Když má však pracovník doma malé dítě nebo má partnera, který také pracuje na směny, vždy tak nějak doufá, že na Vánoce bude doma co nejvíc. Při plánování směn na vánoční období se snažíme o týmovou domluvu a často jsem byla svědkem krásné vzájemné solidarity mezi pracovníky. Faktem ale zůstává, že někdo ve službě být musí.

Chtěla bych zde vyjádřit uznání všem pracovníkům, kteří slouží ve sváteční dny, a to nejen v naší odlehčovací službě. Děkuji jim za to, že zvládnou věnovat svůj čas a energii pro druhé a berou na sebe mnohdy nelehký úkol vytvořit příjemnou sváteční atmosféru klientům, kteří nemohou být doma se svými blízkými. Všem čtenářům přeji pokojné a požehnané svátky.

*Monika Adámková,
Charitní dům sv. Kláry*

DĚTMAROVICKÉ POZDRAVY

Kulinářská setkání jako oblíbená aktivita našich klientů

V našem domově mají společné aktivity dlouhodobou tradici, ale máloco dokáže spojit lidi tak přirozeně jako vaření. Nejde jen o zpříjemnění dne – cílem je také procvičit jemnou motoriku, paměť a posílit sociální interakci. Když se v kuchyni rozezní smích a do chodeb se začne šířit vůně připravovaných dobrot, vzniká atmosféra, která má sílu vracet klientům energii, chuť tvořit i radost ze sdílených chvil. Vaření u nás není jen kulinářský zážitek – je to terapie, vzpomínka na domov i připomenutí toho, jak moc mohou obyčejné věci potěšit.

Jedno říjnové odpoledne padla volba na langoše. Někteří klienti je poprvé v životě ochutnávali, jiným se okamžitě vybavily prázdninové poutě či dovolená u Balatonu. Když se na stole objevily čerstvě usmažené placky potírané česnekem a zdobené kečupem, tatarkou a sýrem, bylo jasné, že volba byla správná – langoše mizely z talířů rychlostí, která překvapila i personál.

Podobně úspěšné bylo i palačinkové odpoledne. Vůně vanilkového cukru a čerstvě smaženého těsta se linula domovem, zatímco klientky sdílely své osvědčené postupy a radily si, jak těsto správně prošlehat. Klienti si hotové palačinky mazali marmeládou, zdobili je šlehačkou. Atmosféra byla tak příjemná, že padl návrh vyzkoušet příště slanou variantu plněnou šunkou a sýrem, což získalo okamžitý souhlas.

Listopad přinesl tradiční přípravu svatomartinských rohlíčků. Klienti váleli těsto, plnili trojúhelníky povidly, ořechy či mákem a s úsměvem vzpomínali na roky, kdy tyto pochoutky pekli pravidelně doma. Přestože ruce už někdy neposlušují jako dřív, preciznost a radost z výsledku byla patrná na každém rohlíčku.

Velkou radost přineslo také hudební vystoupení od dárce projektu Je-

žíškova vnoučata, pana Antonína Kohuta, který klientům splnil jejich přání. Spolu se svou sestrou Adélou, jež zahrála na příčnou flétnu, vytvořili dojemnou atmosféru, která krásně doplnila společné chvíle strávené v kuchyni.

Kulinářská odpoledne tak nejsou jen programem, ale malými svátky všedních dní, na které se naši klienti stále těší.

*Kateřina Oršulíková, aktivizační
pracovnice Domova U Kaple*

Rok plný společných okamžiků

Opět je tu vánoční čas. A my, pečovatelky, si říkáme, jak rychle nám ten rok v domově utekl. Často se zamýšlíme nad tím, jak se nám daří naplňovat klientům jejich víkendový a odpolední čas – a s radostí vidíme, že každý z nich si nachází to své.

Klienti se nám tak trochu dělí na hravé a tvořivé. Ti „hraví“ nedají dopustit na pravidelnou odpolední kávu v jídelně, která se jen málokdy obejde bez nějaké stolní hry. Velké oblíbenosti se těší karetní Žolík nebo klasické Člověče, nezlob se. A nutno říct, že to bývají opravdu napínavé bitvy.

Klientky, které rády tvoří, tráví naopak čas převážně ve společných prostorách prvního patra. Věnují se zde výrobě dekorací a dalších rukodělných výrobků, které často vyžadují více času a trpělivosti. Vyrábějí převážně tematicky – podle ročního období či nadcházejících svátků.

O víkendech si pracovnice připravují pro klienty větší a zajímavější akce. V létě se vše přesouvá na terasu domova, kde si klienti společně něco dobrého ugrilují, uvaří kotlíkovou polévku nebo si v horkých dnech namíchají osvěžující drinky. V chladnějších měsících se zase peče – podle vlastních receptů klientek vznikají výborné domácí buchty, které provoní celý domov.

Myslíme také na klienty, kteří dávají přednost klidu svého pokoje. I s nimi si rády posedíme, popovídáme nebo si zahrajeme stolní hru.

Je velice milé, když od klientky už ráno uslyšíte otázku: „Co budeme dělat dnes odpoledne?“ Je v tom radost i očekávání – a pro nás i ocenění, že se těší na společně strávený čas.

Letos jsme klientům v předvánočním období připravily malé překvapení. Na jednu ze stěn jsme umístily velké dekorativní plátno s vánočním stroměčkem, u kterého se mohl každý klient vyfotit – s rodinou nebo jen tak sám. Vznikly tak krásné vzpomínky, které si budou moci uchovat i do dalších let.

Už čtvrtým rokem tvoříme téměř neměnný a stabilní tým. A i když jsme každá jiná, velmi dobře se doplňujeme. Známe se, rozumíme si a díky tomu se nám skvěle spolupracuje. Každý dobrý nápad je přijat s podporou a společně vytváříme tu pravou domáckou atmosféru.

*Krásné a veselé Vánoce všem
přeje tým pečovatelek
Domova U Kaple*

NOVÉ POSILY TÝMŮ

Jsem velmi ráda, že tímto rozhovorem Vám mohu představit novou posilu do našeho týmu paní Markétu Šimíčkovou, která pracuje od srpna tohoto roku na pozici koordinátora přímé péče V Charitním domě pokojného stáří sv. Františka.

Market, můžeš nám o sobě něco krátce říct? Jaká byla tvá cesta k práci v sociálních službách?

M.Š. Už od malička jsem v sobě měla touhu pomáhat lidem, proto když jsem se rozhodovala, jakou střední školu zvolit, byla jasná volba na obor, který byl s pomáhajícím zaměřením. Po škole jsem sice na krátkou dobu pracovala v jiném oboru, ale velmi brzy mé kroky vedly do sociálních služeb. Dlouhá léta (22 let) jsem pracovala jako pracovník v sociálních službách v pečovatelské službě poté v chráněném bydlení.

Co Tě motivovalo práci změnit a nastoupit právě do našeho Domova?

M.Š. Rozhodně touha po změně a profesním růstu. A když se objevila nabídka pracovního místa u vás na pozici koordinátora, hned jsem věděla, že to chci zkusit a každý pracovní den mě utvrzuje v tom, že mé rozhodnutí bylo správné. Práce mě moc baví, učím se novým věcem, ale zároveň uplatňuji mé zkušenosti.

Jak bys popsala svou pozici koordinátora přímé péče lidem, kteří přesně nevědí, co tato pozice obnáší?

M.Š. To je velmi těžká otázka. Pozice koordinátora v sobě nese v podstatě znalost celého Domova. Od sklepa až po půdu. Ale nejen to. Tato pozice je o zásobování Domova, koordinaci pracovníků, komunikaci a podpoře klientů, zahrnuje také administrativní činnost. Je toho jednoduše dost.

Co je pro tebe v této pozici nejdůležitější?

M.Š. Zachovat klidnou hlavu, ale hlavně aktivně naslouchat, být trpělivá a jednat s úctou a respektem.

Jak vnímáš týmovou spolupráci?

M.Š. Všechno je o komunikaci. A můj názor je, že i někdy nepříjemné věci, lze říct konstruktivně, mile a bez zbytečné kritiky či naštvanosti.

Co považuješ za klíčové v rámci podpory a péče o klienty?

M.Š. Rozhodně individuální přístup. Za tu poměrně krátkou dobu, kterou jsem zde strávila, velmi pozitivně vnímám kapacitu Domova, mys-

lím si, že se to výrazně projevuje na úrovni poskytované péče. A to myslím v tom nejlepším slovy smyslu.

A poslední otázka. Všichni víme, že naše práce není vždy jen veselá. Kde čerpáš energii do dalších dní?

M.Š. V přírodě. Miluju hory. Tam si vyčistím hlavu a zrelaxuju.

Moc děkuji za rozhovor

*Michaela Mičová,
Charitní dům pokojného stáří sv. Františka*

Vážení čtenáři,

k výročí Noclehárny sv. Martina (14 let), jsem si dovolila napsat článek o jejím významu a prospěšnosti na základě mé vlastní životní zkušenosti. Jsem obyčejná ženská, co se nikdy práce nebála, společně s manželem vychovala dvě báječné dcery a tím hůř se mi píší následující řádky.

Může to být náhoda, nebo taky osud, životní cesty jsou občas velmi klikaté a některé okamžiky se člověku vtisknou do paměti natrvalo. To je i můj případ. Není to tak dávno, když jsem sama potřebovala pomoc. Po bolestném rozvodu jsem hledala útěchu u nového přítele a nebyla to správná volba, bohužel. Ještě, než jsem přišla o veškeré iluze, jsem ztratila střechu nad hlavou, ohrozila své vztahy s rodinou...

Bojovala jsem s pocity bezmoci, zažila skutečný hlad i neskutečnou zimu, kdy člověk přemýšlí, zda by nebylo lepší zemřít. Bylo to právě v období adventu, když mi jedna známá doporučila Charitu a já jsem poprvé stála před noclehárnou. Byl večer, venku zima. Dveře mi otevřel pastor a pozval mne do tepla, nabídl mi horký čaj. Překvapilo mne, kolik tam je lidí, postupně mne opouštěl stud, a naopak jsem cítila vděk.

Třeba za horkou sprchu, ještě donedávna pro mne samozřejmost, dnes absolutní luxus. A pak čistá postel...

Vím, že tato zkušenost je nepřenositelná a kdo nezažil, těžko uvěří. Tak jako jsem se v podstatě vlastním přičiněním dostala sem, ještě více úsilí jsem musela vynaložit k tomu, dostat se odsud. Naštěstí jsem na to nebyla úplně sama, měla jsem podporu ze strany pracovníků i své rodiny, tak jsem si postupně vybojovala zpět svou vlastní postel, svůj vlastní domov...

Už dávno nejsem klientkou noclehárny, přesto jsem zde téměř denně, ale teď už jako zaměstnanec Charity Bohumín na pozici pracovníce pro úklid a asistent v přímé péči. Stále zde potkávám některé lidi – klienty, které jsem zde poznala v době, kdy jsem sama neměla kde být. Hlavou mi občas proběhne, jak je to možné? Vždyť mají také podporu pracovníků, a to v mnoha směrech? Pak si však vzpomenu, jak je snadné spadnout dolů a kolik **vlastních** sil a vytrvalosti je potřeba, aby se člověk vyškrábal zpět. A tak nesoudím a jsem ráda, že já jsem to zvládla. Jsem tady a snažím se stejně jako ostatní kolegové, i když po svém, aby noclehárna nebyla vnímána jako poslední štace, ale jako bezpečný a vlídný prostor, podporující naději a nový začátek. Teď navíc i vím, že práce je to nelehká, ale velmi smysluplná, lidí bez domova stále přibývá. A já vás všechny prosím, nepohrdejme jimi, respektujme je, přijímejme je navzdory tomu, jak na nás někdy působí. A budme vděční za to, že jsme to my, kteří mohou pomáhat.

Děkuji, že jste se pročetli až sem a přeji vám všem ve zdraví, klidu svého domova a po boku svých nejbližších nádherně prožitý advent.

*Ivana,
v minulosti klientka,
v současnosti zaměstnankyně Noclehárny sv. Martina*

NEUVÁŽENÉ DLUHY OHROŽUJÍ MLADOU GENERACI

V Občanské poradně se stále častěji setkáváme s žádostmi mladých lidí o pomoc v tíživé finanční situaci, což je alarmující, neboť osoby ve věku již mezi 20 a 30 lety se dostávají do spirály zadlužení, která může mít vážné negativní důsledky pro jejich budoucnost.

Nejčastějšími faktory, které přispívají k zadlužení:

- **Nerozumné hospodaření s penězi**

Mnozí mladí lidé nemají dostatečné dovednosti a návyky v oblasti osobních financí. Bez základního povědomí o správě peněz je snadné se dostat do dluhů, zejména pokud si nejsou vědomi důsledků svých výdajů.

- **Vysoké nároky na životní styl**

Společnost i média často propagují určitý životní standard, který není pro většinu lidí reálně dosažitelný bez zadlužení. Mladí lidé mají tendenci toužit po „všech věcech hned“ – novém autě, moderním bydlení, luxusní elektronice apod., proto považují za normální si finance na tyto věci půjčit.

- **Nedostatečná finanční gramotnost**

Ve výchově mládeže (škola, rodina) se nevěnuje dostatečná pozornost finanční gramotnosti. Mladé dospělé osoby nemají přehled, jak spravovat domácí rozpočet, neví, že je nutno platit i např. televizní a rozhlasové poplatky, nemají povědomí, jak funguje tržní půjčování peněz - úroky, smluvní pokuty, podmínky splácení, vymáhání peněz, důsledky nesplácení půjček, někteří z nich dokonce netuší, že půjčka od banky či nebankovní společnosti znamená splatit víc, než si půjčili.

- **Snadná dostupnost půjček, zejména rychlých půjček**

Rychlé půjčky jsou v současné době na dosah ruky i přes několik kliknutí na internetu a vzhledem k nízkým požadavkům na schválení těchto úvěrů se mladí lidé snadno dostanou do finanční pastí. Často si však neuvědomují, že negativní záznam v registrech dlužníků mů-

že mít vliv na jejich možnost získat úvěr na bydlení nebo jiný důležitý finanční závazek v budoucnu.

Nedostatečné hospodaření s financemi může vést k problémům, které se zdají být těžko řešitelné. Proto je zásadní začít se starat o své finanční zdraví včas a předejít tak riziku dluhové spirály. Pokud se však člověk v takové situaci ocitne, v Občanské poradně Charity Bohumín nabízíme poradenství a pomoc, kromě mnoha dalších, také v této oblasti. Dlužník může vyzkoušet např. uzavření mimosoudních dohod s věřiteli, požádat o snížení splátek, popř. o jejich odklad na nejnutnější dobu, v případě nízkého příjmu najít lépe placené zaměstnání a v krajní situaci již vážného předlužení lze řešit problematiku formou oddlužení.

Pokud tedy máte problémy s dluhy, nebo je ve vašem okolí někdo, kdo spadá i do této rizikové skupiny a nemá dostatečné povědomí o možnostech řešení, neváhejte nás kontaktovat.

*Kateřina Matulová, poradkyně
Občanská poradna Bohumín*

ZÁVĚR ROKU PLNÝ MILÝCH SETKÁNÍ

Poslední číslo časopisu Rouška každoročně věnuji malému ohlédnutí za uplynulým rokem. Dnes bych ale chtěla začít malým ohlédnutím za posledními týdny, které se nesly, alespoň pro mě, ve znamení milých setkání, milých okamžiků a krásných zážitků. Ráda bych se s Vámi o ně podělila.

Co dva roky (loni tradici přerušily povodně) Město Bohumín pořádá **Veletrh sociálních služeb**, který letos proběhl ve středu 8.10.2025. Jedná se o prezentaci všech sociálních služeb města Bohumín, které posky-

tují pomoc potřebným. I když veletrh není nejvyhledávanějším programem (dokud člověk skutečně nepotřebuje pomoc, tak jej to moc nezajímá), je pro mě toto místo možností setkat se se svými kolegyněmi a kolegy z jiných služeb. Vždy je to pro nás povzbuzení pro další práci i ubezpečení, že vzájemná spolupráce mezi službami a kolegy z nich, má svůj velký význam. Především při řešení problémů i nastavování pomoci jednotlivým klientům.

Určitě bych neměla zapomenout na **Slavnost sv. Hedviky** dne 16.10.2025, kde byla oceněna naše dlouholetá spolupracovnice paní **Slávka Ligocká**, a to:

ZA CELOŽIVOTNÍ AKTIVNÍ PŘÍNOS CHARITĚ BOHUMÍN A FARNOSTI

Paní Bohuslava je bývalou zaměstnankyní Charity Bohumín, současně jednou z opor Tříkrálové sbírky – se svými dětmi, dnes s vnoučaty. Ve farnosti Nový Bohumín již padesát let zpívá ve schole, a je i jinak aktivní. Je člověkem s mateřským a chápajícím přístupem ke všem, laskavá a skromná. Její ochota naslouchat a pomáhat je příkladná.

I já za Charitu Bohumín moc děkuji za to, že je inspirací pro mnohé z nás.

A na závěr bych se chtěla podělit o jeden z dalších zážitků, který nám byl darován ke konci letošního roku. Dne 24.11.2025 firmy Bonatrans a Bekaert uspořádaly již druhý ročník benefičního hokejového utkání mezi týmy postavenými ze svých zaměstnanců. Výtěžek z utkání ve výši 25 tis. Kč putoval do naší organizace. Zároveň se obě firmy rozhodly Charitu Bohumín podpořit darem ve výši 15 tis. Kč za každou firmu. Hokejový zápas se nejdříve slibně rozvíjel pro firmu Bonatrans, konečné vítězství si ale nakonec odnesla firma Bekaert.

Byl to krásný zápas s krásnou atmosférou a zúčastnili se jej nejen někteří naši zaměstnanci, ale i klienti jedné z našich služeb. Myslím, že jsme si toto odpoledne vzájemně užili.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat oběma firmám za krásný dárek pro naši organizaci.

*Zdeňka Kniezková Brňáková,
ředitelka*

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2026

Rok s rokem se sešel a opět je tady příprava na 26. ročník Tříkrálové sbírky. Tříkrálová sbírka je krásnou českou tradicí, která propojuje křesťanské hodnoty s charitativní pomocí. Každoročně na začátku ledna vyrazí skupiny koledníků, převlečených za Kašpara, Melichara a Balta-zara, do ulic. Zpívají koledy, přejí štěstí a zdraví do nového roku a zároveň vybírají příspěvky na podporu lidí v nouzi. Prosíme, přijměte tyto vyslance Charity Bohumín a obdarujte krále a královny koledou. Hlavním koledovacím dnem bude sobota 10.1.2026.

Vybrané peníze pomohou k:

- zakoupení zvedáku pro klienty s vyšší váhou v Domově pro seniory U Kaple
- vytvoření snoezelenové místnosti pro aktivizaci klientů v Charitním domě sv. Kláry
- rozšíření technického vybavení služeb počítačovou technikou

Kromě pokladničky, kterou budou mít koledníci, kteří navštíví váš dům s koledou a požehnáním, lze přispět i např. prostřednictvím QR kódu:

Charita Bohumín TKS

